

ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੁਨਰਮੇਲ

ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਸੁਫ਼ ਆਖਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਨਫਰਤ ਨਾਲ ਭਰੇ ਅਤੇ ਸੁਆਰਥ ਨਾਲ ਭਰੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਲਈ ਵੇਚਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੀਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ ਜਿਹੜੇ ਪੂਰੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਸਨ।

ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੇਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿਚ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਆਪਣੇ ਦੈਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਨੂੰ ਪਰਤਣ ਅਤੇ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਦਾ ਨਿਓਤਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦੇ ਸਨ (45:1-15)। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਸਤੇ ਕਨਾਨ ਨੂੰ ਗੱਡੇ ਭੇਜੇ (45:16-20)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਡਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਅੰਨ ਵੀ ਲੱਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਸਰ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਭਰਾ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਦੱਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਭੇਜੀਆਂ ਸਨ, ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (45:21-28)।

ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਾਵਾਂ ਅੱਗੇ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ (45:1-15)

'ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਹੜੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਸਨ ਰੋਕ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਸੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਦਿੱਤੀ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿਓ ਅਤੇ ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਖੜਾ ਨਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

²ਅਰ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਰੋਇਆ ਤਾਂ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਰ ਫ਼ਿਰਉਨ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ।
³ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇ ਸੱਕੇ ਕਿਉਂਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਘਾਬਰ ਗਏ।
⁴ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਓ ਤਾਂ ਓਹ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਸੀ।
⁵ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹਿਰਖ ਨਾ ਕਰੋ ਅਰ ਨਾ ਹੀ ਰੰਜ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਏਧਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘੱਲਿਆ।
⁶ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਾਲ ਹੈ ਅਰ ਅਜੇ ਪੰਜ ਵਰਹੇ ਹੋਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵਾਹੀ ਤੇ ਨਾ ਵਾਢੀ ਹੋਵੇਗੀ।
⁷ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਿਆ ਤਾਂਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਕੀਆ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹੇ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬਚਾਉ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖੇ।
⁸ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਐਥੇ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ਿਰਉਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਅਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦਾ ਹਾਕਮ ਨਹਿਰਾਇਆ ਹੈ।
⁹ਸ਼ਤਾਬੀ ਕਰੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖੋ, ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਐਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਤਰ ਆਓ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।
¹⁰ਤੁਸੀਂ ਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਸੇਰਾ ਕਰੋਗੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਹੋਗੇ ਤੁਸੀਂ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਇੰਜੜ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੈਣੇ ਅਰ ਸਭ ਰੁਝ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।
¹¹ਅਰ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿਉਂਜੋ ਅਜੇ ਕਾਲ ਦੇ ਪੰਜ ਵਰਹੇ ਹੋਰ ਹਨ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰਾਣਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸੰਗੀ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਜਾਓ।
¹²ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਮੇਰਾ ਹੀ ਮੂੰਹ ਹੈ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ।
¹³ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਪਰਤਾਪ ਜਿਹੜਾ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਰੁਝ ਤੁਸਾਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਓ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਛੇਤੀ ਕਰਿਓ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਐਥੇ ਲੈ ਆਓ।
¹⁴ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਇਆ।
¹⁵ਫੇਰ ਉਸ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਇਆ ਅਰ ਏਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਆਇਤ 1. ਯੂਸੁਫ਼ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਇਹ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀ, ਕੁਰਬਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ (44:18-34) ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: **ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿਓ।** ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਉਚਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਰ, ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਝੂਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ (42:24; 43:30)। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੈਕਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, **ਜਦ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਖੜਾ ਨਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।**

ਆਇਤ 2. ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪੁਨਰ ਮੇਲ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਹੱਝੂਆਂ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਰੋਇਆ ਕਿ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਰ ਫ਼ਿਰਉਨ ਦੇ ਘਰਾਣੇ

ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ (43:30 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

ਆਇਤ 3. ਆਪਣੇ ਰੋਣੇ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ: **ਮੈਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ?** ਹੁਣ ਤੱਕ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ “ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ” (43:7, 27), ਪਰ ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ “ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ” ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਉਹ ਸੁਣ ਰਹੇ ਸਨ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਉਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਰਿਹਾ। **ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦੇ ਸੱਕੇ ਕਿਉਂਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਘਾਬਰ ਗਏ।** “ਘਾਬਰ ਗਏ ਸਨ” ਸ਼ਬਦ *לָחַץ* (*ਲਾਹਲ*) ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿ “ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਜਜ਼ਬਾਤ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਡਰਾਉਣੀ ਜਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਉਸ ਦਹਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਡਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸੈਨਕ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਸੈਨਾ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਅਚਾਣਕ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਕੁਚ 15:15; ਨਿਆਈਆਂ 20:41; 2 ਸਮੂਏਲ 4:1; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 51:32; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 7:27; ਦਾਨੀਏਲ 11:44)।

ਆਇਤ 4. ਭਰਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਡਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਬੋਲਿਆ, **ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਓ।** ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੁਹਰਾਇਆ: **ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਸੀ** (ਵੇਖੋ 37:28)। ਉਹ ਭੇਤ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਆਖਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।

ਆਇਤ 5. ਫਿਰ ਵੀ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ **ਤੁਸਾਂ ਹਿਰਖ ਨਾ ਕਰੋ ਅਰ ਨਾ ਹੀ ਰੰਜ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਏਧਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।** ਇਹ ਇਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗੱਲ ਹੈ। ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੜਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਭਾਰ ਲੱਦਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦਰਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪੁਨਰਮੇਲ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾਲੂ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵੱਲ ਲਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘੱਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ **ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੀ** ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆਖੀ ਗਈ ਸੀ (45:5, 7, 8); ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਇਕ ਸਧਾਰਣ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮਿਸਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੁੱਖਮਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਆਇਤ 6. ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਲ ਹਾਲੇ ਇੰਨੀ ਛੇਤੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ **ਦੇ ਵਰਿਹਾਂ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਹੈ; ਅਜੇ ਪੰਜ ਵਰਰੇ ਹੋਰ ਹਨ** (41:29, 30)। ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਨੇੜੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਨਾ ਵਾਹੀ ਤੇ ਨਾ ਵਾਢੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਸੇਕਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਣਕ

ਹੇਵੇਗਾ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਇਤ 7. ਇਸ ਲਈ, ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਉਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ: **ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਿਆ ਤਾਂਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬਕੀਆ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹੇ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬਚਾਉ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖੇ।** ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ “ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ” ਸੀ (45:5) – ਸਿਰਫ ਆਮ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਪਰ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ” ਨੂੰ। ਭਿਆਣਕ ਕਾਲ ਦੇ ਵਿਚ, ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 15:13-16)। ਪਰਮੇਸੁਰ “ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇਕ ਬਕੀਏ (תְּבַרְכֵם, ਸ਼ੀਰਿਥ)” ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਆਇਤ 8. ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ “ਪਰਮੇਸੁਰ” ਨਾਲ ਕਿਰਿਆ “ਘੱਲਿਆ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ **ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਐਥੇ ਘੱਲਿਆ ਹੈ।** ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਰਾ ਯੂਸੁਫ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਲਈ ਵੇਚ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਇਕ ਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਣਾ ਸੀ।

ਰੱਬੀ ਯੋਜਨਾ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ **ਫਿਰਉਨ ਲਈ ਪਿਤਾ** ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ ਨੂੰ **ਉਸ ਦੇ [ਫਿਰਉਨ ਦੇ] ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਾ ਸਵਾਮੀ** ਬਣਾਇਆ। ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹਾਕਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 41:40-44, 55)। ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ **ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦਾ ਹਾਕਮ** ਆਖਿਆ; ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 9. ਯੂਸੁਫ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਅਤੇ 45:3 ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਸੀ “ਕੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ?” ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ **ਸ਼ਤਾਬੀ ਕਰੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ।** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਯਾਰੂਬ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ **ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ ਐਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ;** ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਰੂਬ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ: **ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਤਰ ਆਓ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰੋ।**

ਆਇਤ 10. ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ਤੇ ਬੁੱਢੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਣਗੇ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਰਗੇ ਪਰਦੇਸ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਢਿੱਜਕਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਯਾਰੂਬ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਹੋਣਗੇ: “ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਾਂਗੇ?”; “ਉੱਥੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ?” ਇਸ ਲਈ, ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਓ ਕਿ ਉੱਥੇ ਸਾਰੇ ਟੱਬਰ ਦੇ ਲਈ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ: **ਤੁਸੀਂ ਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਸੋਰਾ ਕਰੋਗੇ।** ਯੂਸੁਫ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ: **ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਹੋਗੇ ਤੁਸੀਂ**

ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਜ਼ਤ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੋਣੇ ਅਰ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਮਿਸਰ ਵਿਚ “ਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਧਰਤੀ” ਦਾ ਉਹ ਇਲਾਕਾ ਜਿੱਥੇ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਬਸੇਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਹੈ। “ਗੋਸ਼ਨ” ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 10:41; 11:16; 15:51); ਪਰ ਇਸਰਾਏਲੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਹ ਨਾਮ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਲਿਆਏ ਹੋਏਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਨਾਮ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਵੱਸੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਗੋਸ਼ਨ ਪੱਛਮੀ ਡੈਲਟਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਾਦੀ ਤੁਮੀਲਟ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 47:11 ਦੇ ਉਸ ਕਥਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ “ਰਾਮਸੇਸ ਦੀ ਧਰਤੀ”³ ਵਿਚ ਵਸਾਇਆ। ਪਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਇਹ ਇਲਾਕਾ “ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਇੱਜ਼ਤਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਉੱਥੇ ਰਹੇ”⁴ (ਵੇਖੋ 46:31-47:6)।

ਆਇਤ 11. ਯੂਸੁਫ਼ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਵਸਥਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਲੰਬਾ ਸਫਰ ਕਰਕੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ – ਔਰਤਾਂ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਸਮੇਤ – ਦਾ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਇਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਯੂਸੁਫ਼ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਨਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਚੁੱਕੇ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਨਾਨ ਤੋਂ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਈ ਵਰਿਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਦੀ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਇਆ: **ਅਰ ਉੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿਉਂਜੋ ਅਜੇ ਕਾਲ ਦੇ ਪੰਜ ਵਰਹੇ ਹੋਰ ਹਨ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਰ ਤੁਹਾਡਾ ਘਰਾਣਾ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਸੰਗੀ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਜਾਓ।**

ਆਇਤ 12. ਇਸ ਮੋੜ ਤੇ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਤੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, **ਬਿਨਯਾਮੀਨ**, ਉਸ ਦਾ ਇਕਮਾਤਰ ਸਕਾ ਭਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਯਾਕੂਬ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ।

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੀ ਮੂੰਹ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ **ਬੋਲਦਾ** ਸੀ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਵਾਦਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ (42:23); ਪਰ, ਇਸ ਵਾਰ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ (ਇਬਰਾਨੀ) ਵਿਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਭਰਾ ਹੈ।⁵

ਆਇਤ 13. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਖ਼ਰੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ: **ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਪਰਤਾਪ ਜਿਹੜਾ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਹੈ – ਅਰਥਾਤ, ਧਨ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ – ਅਰ ਜੋ ਕੁਝ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਓ।** ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿੱਠਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਛੇਤੀ ਕਰਿਓ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਐਥੇ ਲੈ ਆਓ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਿਆ “ਐਥੇ ਲੈ ਆਓ” (71, ਯਾਰਡ) 42:38 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਗਿਆ (ਯਾਰਡ) ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਨਾ ਪਰਤਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਗ ਨਾਲ ਸ਼ੀਓਲ ਵਿਚ ਜਾਵੇਗਾ (ਯਾਰਡ)। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਯੂਸੁਫ਼ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣੇ।⁶

ਆਇਤ 14. ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋ ਕੇ ਦਿੱਤਾ।

ਆਇਤ 15. ਫਿਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੋਇਆ। ਪਰ, ਲਿਖਤ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਰੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਬਜਾਇ ਇਸ ਦੇ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ **ਏਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ।** ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਇਹ ਚੈਕਮੀ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਕਿਰਪਾਲੂ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਿਸਚਤਤਾ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਵੇਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ (50:15-18)।

ਫਿਰਉਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਆਣ ਕੇ ਵੱਸ ਜਾਣ ਦਾ ਸੱਦਾ (45:16-20)

¹⁶ਏਹ ਖਬਰ ਫਿਰਉਨ ਦੇ ਘਰ ਸੁਣੀ ਗਈ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਏਹ ਖਬਰ ਫਿਰਉਨ ਨੂੰ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਟਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ। ¹⁷ਤਾਂ ਫਿਰਉਨ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖ ਭਈ ਏਹ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰ ਲੱਦੇ ਅਰ ਕਨਾਨ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵੜੋ। ¹⁸ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਓ ਅਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ ਦੀ ਚਿਕਨਾਈ ਖਾਓਗੇ। ¹⁹ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਏਹ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਕਰੋ ਕਿ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਤੋਂ ਗੱਡੇ ਲੈ ਜਾਓ ਅਰ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਆਓ। ²⁰ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਲਕੇ ਤੁਕੇ ਦਾ ਹਿਰਖ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਜੋ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਹਨ।

ਆਇਤਾਂ 16-18. ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸੋ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਲ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਜਦੋਂ ਫਿਰਉਨ ਨੇ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਫਿਰਉਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਟਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ (45:16)। ਇਸ ਲਈ, ਫਿਰਉਨ ਨੇ

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਖ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ ਨਾਲ ਲੱਦਣ ਅਤੇ ਕਨਾਨ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ (45:17)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫ਼ਿਰਊਨ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ [ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ] ਪਿਤਾ ਅਤੇ [ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ] ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਉਣ (45:18)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫ਼ਿਰਊਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੇਸ ਦੀ ਚਿਕਨਾਈ ਖਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। “ਦੇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ” ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਜ਼ਮੀਨ ਮਿਲਣੀ ਸੀ, ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਵਾਕ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ ਦੀ ਉੱਤਮ ਪੈਦਾਵਾਰ, ਜਾਂ “ਚਿਕਨਾਈ” ਖਾਣਗੇ।

ਆਇਤਾਂ 19, 20. ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਿਰਊਨ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਵਾਲੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ: **ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਕਰੋ ਕਿ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਤੋਂ ਗੱਡੇ ਲੈ ਜਾਓ ਅਰ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਆਓ** (45:19)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਸੀ **ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਲਕੇ ਤੁਕੇ ਦਾ ਹਿਰਖ ਨਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਜੇ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਹਨ** (45:20)। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 18 ਆਇਤ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕਈਆਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਜੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੀ ਦਰਿਆ-ਦਿਲੀ ਬਾਰੇ ਕਈ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਖ਼ਾਸ ਮਿਸਰੀ ਵੈਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਪਰ, ਇਹ ਰਾਜਾ ਇਬਰਾਨੀ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਵਰਿਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਇਤ ਦੀਆਂ ਨਬੂਵਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰੇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਲ ਦੇ ਸੱਤ ਵਰਿਹਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤਾਇਤ ਦੇ ਵਰਿਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮਿਸਰ ਉਸ ਭਿਆਣਕ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਦਰਿਆ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਫ਼ਿਰਊਨ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਦਾ ਅੰਨ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਉਸ ਦਾ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਤੇ ਇਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ਿਰਊਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: ਮਿਸਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦਾਨੀ “ਅੰਨਦਾਤਾ” ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।⁸

ਯੂਸੁਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਯਾਰੂਬ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ (45:21-28)

²¹ਸੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਅਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੱਡੇ ਦਿੱਤੇ ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਲਈ ਰਸਤ ਦਿੱਤੀ। ²²ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਪਰਤੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਟਕੇ ਚਾਂਦੀ ਅਰ ਪੰਜ ਜੋੜੇ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿੱਤੇ। ²³ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਏਹ ਕੁਝ ਖੱਲਿਆ ਅਰਥਾਤ ਦਸ

ਖੇਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਅਰ ਦਸ ਖੇਤੀਆਂ ਅੰਨ ਦਾਣੇ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਲਈ ਹੋਰ ਖਾਧ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਲੱਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ।²⁴ ਜੇ ਐਉਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ ਅਰ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਘਾਬਰਿਓ ਨਾ।²⁵ ਜੇ ਉਹ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਉਤਾਰਾਂ ਗਏ ਅਰ ਕਨਾਨ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ।²⁶ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਕਿਉਂਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕੀਤੀ।²⁷ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਅਤੇ ਜਦ ਉਸ ਨੇ ਗੱਡੇ ਜਿਹੜੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਘੱਲੇ ਸਨ ਡਿੱਠੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਜਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਆਈ।²⁸ ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਏਹੋ ਬੱਸ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗਾ।

ਆਇਤ 21. ਇਸਰਾਏਲ [ਯਾਕੂਬ] ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੱਡੇ (ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਅਤੇ ਕਨਾਨ ਜਾਣ ਦੇ ਰਸਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਰਸਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।

ਆਇਤ 22. ਫ਼ਿਰਊਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾ ਕੇ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਪਰਤੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਰਵਾਹੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਯਕੀਨਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਤਾਨਾ ਵੇਖਿਆ: ਯਾਕੂਬ ਦੁਆਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੱਪੜੇ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ “ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਵੀਹਾਂ ਰੁਪਇਆਂ” ਵਿਚ ਵੇਚ ਦੇਣ (37:28)।

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ “ਪੰਜ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ” ਭੇਜਨ ਦਿੱਤਾ (43:34), ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਟਕੇ ਚਾਂਦੀ ਅਰ ਪੰਜ ਜੋੜੇ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿੱਤੇ। ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਿਕਤਾ (ਜਾਂ “ਪਹਿਲੇਨੇ”) ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੀ ਬਜਾਇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹੀ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ।⁹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਕੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ।

ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਬਦਲ ਚੁੱਕੇ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (44:9), ਜੋ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ (44:12, 16)। ਦੂਸਰਾ, ਯਹੂਦਾਹ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦੇਣ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਭਰ ਦੇ ਲਈ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੰਗ ਰਹਿ ਸਕੇ (44:32-34)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਦਰਦਨਾਕ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਬੁਰੀ ਇੱਛਾ ਕਿੰਨੀ ਨਾਸਵਾਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ, ਮਾਫ਼ੀ

ਅਤੇ ਬਹੁਤਾਇਤ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ।

ਆਇਤ 23. ਅੰਤ ਵਿਚ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਤੇਹਫੇ ਘੱਲੇ। ਉਸ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਦਸ ਖੇਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਅਰ ਦਸ ਖੇਤੀਆਂ ਅੰਨ ਦਾਣੇ ਅਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਰਸਤੇ ਲਈ ਹੋਰ ਖਾਧ ਖੁਰਾਕ ਦੀਆਂ ਲੱਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਭੇਜੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨਾਜ ਦੀ ਬਹੁਤਾਇਤ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਚੋਖੀ ਮਾਤਰਾ ਮਿਸਰ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪੁੱਤਰ, ਜੋ ਹੁਣ ਮਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ – ਸਿਰਫ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।

ਆਇਤ 24. ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕਨਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ [ਉਨ੍ਹਾਂ] ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕੀਤਾ; ਪਰ, ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ: ਕਿਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਘਾਬਰਿਓ ਨਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇਖੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਦੀ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਭਿਆਨਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਬੰਨ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਜਾਹਰ ਕਰਦਾ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ (42:22), ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਣ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ “ਯੂਸੁਫ਼ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ [ਸੀ]” (45:26)।

ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕਿ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਪੈਣੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਾਡਲੇ ਨੂੰ ਵੀਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੈਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (45:1-8), ਪਰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ (ਵੇਖੋ 47:9, 28) ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਜ਼ਰੂਰ ਲਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (50:15-21)।

ਆਇਤਾਂ 25, 26. ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਭਰਾ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਉਤਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਨਾਨ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਕਿਵੇਂ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੂਕ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਲਈ ਇਸੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਜ਼ਿੰਦਾ

ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਸਕ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦਿਲ ਬੈਠ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਅਧਿਆਇ 37 ਵਿਚ, ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਕੀਤੀ।

ਆਇਤ 27. ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਬੀ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਉਹ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਕੂਬ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਆਏ ਸਨ (34:7-31), ਇਸ ਲਈ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਗੱਡੇ ਜਿਹੜੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਘੱਲੇ ਸਨ ਡਿੱਠੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੱਡਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ – ਵੀਹ ਗਏ, ਅਨਾਜ, ਕੀਮਤੀ ਕੱਪੜੇ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਟਕੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ (45:21-23) – ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸਬੂਤ ਸਨ ਕਿ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਅਦਭੁੱਤ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਖਬਰ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਜਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਆਈ। ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰਾ ਵਿਚਲਾਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ “ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣਾ ਨਾ ਚਾਹਿਆ” (37:34, 35)। ਹੁਣ ਉਹ ਭਾਰਾ ਬੋਝ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਇਤ 28. ਇਸ ਆਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਏਹੋ ਬੱਸ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਆਪਣੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗਾ। ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ “ਇਸਰਾਏਲ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਰਗਦੂਤ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (32:28-30), ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਇਹ ਅੰਸ ਇੱਕ ਓਪਰੇ ਦੇਸ, ਮਿਸਰ ਵਿਚ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਲੇਰੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੇ ਖੜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਵੱਸਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰਾਹ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰੱਬੀ ਕਾਰਜ (45:1-15)

ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗਿਰੀ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਅਕਸਰ ਸਿੱਧ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਘਮੰਡ, ਈਰਖਾ, ਅਤੇ ਧੋਖੇ ਵਰਗੇ ਪਾਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੱਚਰ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। 45:1-15 ਵਿਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਕਿ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਸੰਭਵ ਹੈ।

ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਸਮਝੌਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 45 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਧ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭਾਗ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਭਾਸ਼ਣ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਿੱਲਣ ਵਰਗੀ ਗੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਹਿ ਜਾਣਗੇ (43:30), ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੈਕਰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮਿਸਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇਕੱਲਿਆਂ ਗੁਜ਼ਾਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤਿਉੱਤਰ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਰੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਿਸਰੀ ਨੈਕਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਲਦੀ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ (45:2)।

ਅਚਾਨਕ, ਇਸ ਵਿਸਫੋਟ ਵਿਚ, ਇਸ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਭਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਹਾਂ। ਕੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ?” (45:3)। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਹੈਰਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਮਿਸਰੀ ਤੋਂ ਡਰੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਨ (45:3)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਠੇ ਹੋਣਗੇ: ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ? ਉਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਿਉਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਯੂਸੁਫ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ?”

ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾ ਕਿਸੇ ਮਿਸਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਨਿਆਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਲਾਲ-ਪੀਲਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਹ ਇੱਕ ਕੋਮਲ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਤਰਸ ਦੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਨਿਆਂ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਲੋਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਮਰਨ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ “ਨਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸਦੀਪਕ ਜੀਉਣ ਪਾਵੇ” (ਯੂਹੰਨਾ 3:16)। ਯਿਸੂ ਖੁਦ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ ਰੋਏ (ਮੱਤੀ 23:37, 38)।

ਮਾਫ਼ੀ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਕੋਮਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਵੇਖੇ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (45:4)। ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਹਰ ਗੱਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹਿਰਖ ਨਾ ਕਰੋ ਅਰ ਨਾ ਹੀ ਰੰਜ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਏਧਰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਗੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਘੱਲਿਆ” (45:5)।

ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਅਕਾਲ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇਸ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੋਰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਚੱਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਗੰਭੀਰ ਸੈਕੇ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਢੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਫਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ (45:6)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੰਤਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ: “ਸੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਘੱਲਿਆ ਤਾਂਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬਕੀਆ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਚਿਆ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬਚਾਉ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖੇ” (45:7)। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ।” ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਦੁੱਖ, ਅਪਰਾਧ, ਜਾਂ ਬਦਲਾ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਰਵਵਿਸ਼੍ਰੁਸ਼ਟੀ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ। ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਰੱਬੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਐਥੇ ਘੱਲਿਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰਉਨ ਲਈ ਪਿਤਾ ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਅਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦਾ ਹਾਕਮ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ” (45:8)।

ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿਚ, “ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੰਮ ਨੈਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹੀ ਹੋਣ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਹੋਣ।”¹⁰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ “ਬੁਰਿਆਈ ਕਰੀਏ ਭਈ ਇਸ ਤੋਂ ਭਲਿਆਈ ਨਿੱਕਲੇ” ਰੋਮੀਆਂ (ਰੋਮੀਆਂ 3:8), ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਬੁਰਿਆਈ ਵਿਚੋਂ ਭਲਿਆਈ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ: ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ (45:5-9)। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਿਆਇਆ (41:55-57)। ਇੱਥੇ ਮੂਲ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਚੰਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਕੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 8:28)। ਅਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰੋਸ਼ਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯੂਸੁਫ਼ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਯਾਕੂਬ ਕਨਾਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ

ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਭਰਾ ਹੋਰ ਅਨਾਜ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਤ ਕੀਤਾ। ਯੂਸੁਫ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮਓਨ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਜਾਓਗੇ। ਏਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਈਆਂ ਹਨ” (42:36)। ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਾਹ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਪੂਰੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਕੋਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਪਰਤਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੀ,

ਸਤਾਬੀ ਕਰੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖੋ, ਤੇਰਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਐਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਤਰ ਆਓ ਢਿੱਲ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਗੋਸ਼ਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਸੋਰਾ ਕਰੋਗੇ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਰਹੋਗੇ ਤੁਸੀਂ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਜੜ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਚੈਣੇ ਅਰ ਸਭ ਕੁਝ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। (45:9, 10)।

ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਕਾਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਨਾ ਹੋ ਜਾਓ (45:11)।

ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ, ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਇਹ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ “ਸਾਰੇ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਦਾ ਮਾਲਕ” ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯੂਸੁਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੱਬੀ ਬੁਲਾਹਟ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਬੁਲਾਹਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ ਜੋ ਮਸੋਪੋਤਾਮੀਆ ਵਿਚ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ: ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਨਾਨ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ (12:1-5)। ਇਹ ਬੁਲਾਹਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਏਸਾਓ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ (28:10-17)। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਬਜਾਇ; ਇਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖਬਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਰਗਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਮਨ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਸੱਚੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੰਗਾਈ, ਜਾਂ ਮੇਲ - ਮਿਲਾਪ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਬੰਧਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਰਕਤ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰਉਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਿਰਫ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਬਰਕਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਸਗੋਂ ਪੂਰਵੀ ਮੱਧ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗੀ।

ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਨੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਪੁਨਰ-ਮਿਲਾਪ

ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ। ਲਿਖਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖੇਲ ਦਾ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤਰ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਹਰੇ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਢੰਗ ਰਚਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੰਮੇ ਵਿਛੜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ-ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯੂਸੁਫ਼ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਗੱਲ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਇਆ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਵੀ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਗਲੇ ਲੱਗ ਕੇ ਰੋਇਆ (45:14)। ਫਿਰ ਯੂਸੁਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਪਛਚਾਤਾਪ ਜਾਂ ਰੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ (45:15), ਇਸ ਲਈ ਸੁਲਾਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਤਰਫੀ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜੇ ਵੀ ਯੂਸੁਫ਼ ਦਾ ਡਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਵਿਚ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਸਨ (50:15-17)।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨ-ਮੁਟਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਣ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦੇ ਲਈ ਰੱਬੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 15:18-21; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:10) ਜੋ ਪਛਚਾਤਾਪ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5:16; 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦਿਲ ਕਠੋਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, (ਦੇਸੀ) ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਣ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ "ਮਤੇ ਬਹੁਤਾ ਗ਼ਮ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਵੇ" (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:6-8) ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਸ ਨੂੰ "ਆਸ ਦੀ ਦਿਲੇਰੀ ਅਰ ਅਭਮਾਨ ਅੰਤ ਤੋੜੀ" ਫੜੀ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕੇ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 3:6; 6:11)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੂਸੁਫ਼ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਛਚਾਤਾਪ ਨੂੰ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਇਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਅੰਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਨ (12:1-3; 15:5-21)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਏਲਮਰ ਏ. ਮਾਰਟੋਸ, "ἑῷ, TWOT ਵਿਚ, 1:92. ²ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਪਿਤਾ" ਕਈ ਵਾਰ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਬੀ (2 ਰਾਜਿਆਂ 6:21) ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਨਮਾਨਿਤ ਮਿਸਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ (ਯਸਾਯਾਹ 22:20, 21)। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਜਕ (ਨਿਆਈਆਂ 17:10; 18:19) ਜਾਂ ਸੈਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (2 ਰਾਜਿਆਂ 5:13)। ³ਕੇਨੇਥ ਏ. ਮੈਥਿਊਜ਼, *ਜੇਨੇਸਿਸ 11:27-50:26*, ਦ ਨਿਊ ਅਮੇਰੀਕਨ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 1 (ਨੈਸ਼ਵਿਲ: ਬਰਡਮੈਨ ਐਂਡ ਹੋਲਮੈਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 2005), 815. "ਜੌਨ ਟੀ. ਵਿਲੀਸ, *ਜੇਨੇਸਿਸ*, ਦ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ: ਸਵੀਟ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1979), 426. ਮਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਦੀ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਈ.ਪੂ. ਤਿਥੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਦੋਮ ਦੀਆਂ ਬੈਡੋਇਨ ਜਨਜਾਤੀਆਂ (ਚਰਵਾਹਿਆਂ) ਨੂੰ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। (ਜੌਨ ਏ. ਵਿਲਸਨ, ਅਨੁਵਾਦ, "ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਆਫ਼ ਏ ਫ੍ਰੰਟੀਅਰ ਓਫੀਸ਼ੀਅਲ," *ਏਨਸੀਅੰਟ ਨੀਅਰ ਈਸਟਰਨ ਟੈਕਸਟਸ ਰਿਲੇਟਿੰਗ ਟੂ ਦ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਤੀਸਰੀ ਸੇਧ, ਸੰਪਾ. ਜੇਮਸ ਬੀ. ਪਰਿਚਰਡ [ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ, ਨਿਊ ਜਰਸੀ: ਪ੍ਰਿੰਸਟਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1969], 259.) ⁵ਦ *ਟਾਰਗੁਮਸ ਆਫ਼ ਓਨਕੇਲੇਸ ਐਂਡ ਜੋਨਾਥਾਨ ਬੇਨ ਉਜ਼ੀਓਨ ਦੀ ਪੈਂਟਾਟਿਊਕ* ਵਿਚ, "ਟਾਰਗੁਮ ਆਫ਼ ਓਨਕੇਲੇਸ," ਅਨੁਵਾਦ ਜੇ. ਡਬਲਿਊ. ਐਥਰਿਜ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: KTAV

ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1968), 142. ⁶ਵਿਕਟਰ ਪੀ. ਹਮਿਲਟਨ, *ਦੀ ਬੁੱਕ ਆਫ ਜੇਨੇਸਿਸ: ਚੈਪਟਰਸ 18-50*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦੀ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਨ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1995), 581. ⁷NASB ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ੨੧੭ (ਟੱਬ) ਨੂੰ “ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਣੀ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਜਦਕਿ KJV ਵਿਚ “ਚੰਗਾ” ਹੈ; ਇੱਥੇ ਇਹ ਭੌਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ (45:18, 20, 23)। (ਅੰਡਿਊ ਬਾਊਲਿੰਗ, “ਬਾਊਲਿੰਗ” *TWOT* 1:346 ਵਿਚ “੨੧੭”।) ⁸ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (12:10)। ਪਰ, ਮਿਸਰੀ ਲੋਕ, ਫਿਰਉਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਉਦਾਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਪਰ ਉਹ ਡਰ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਯੂਸੁਫ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੇ ਅਕਾਲ ਪਿਆ ਸੀ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸੋਕਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਲ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਾਨਾਨ ਦੇਸ ਵਾਪਸ ਮੁੜਣ ਦੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਲਿਖਤ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਸ਼ੂਧਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲਾਮਾਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਸਨ (13:1-6)। ⁹ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੇ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰ ਤੇ, ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਜਨਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯੂਸੁਫ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਅਸੀਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦੇਵੇਗਾ (49:8-10, 22-26)। ¹⁰ਗੋਰਡਨ ਜੇ. ਵੈਨਹੇਮ, *ਜੇਨੇਸਿਸ 16-50*, ਵਰਡ ਬਿਬਲੀਕਲ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਜਿਲਦ 2 (ਡੱਲਾਸ: ਵਰਡ ਬੁੱਕਸ, 1994), 432.